

PARLA EL FRONT POLISARIO

«Madrid sap molt bé què és el que volem»

La guerra del Sàhara no porta traces d'acabar i n'han estat víctimes, durant els darrers mesos, vaixells de pesca espanyols. EL TEMPS ha volgut conèixer l'opinió dels membres del Front Polisario sobre aquesta situació.

Lluís Salom

Els atacs a vaixells espanyols de pesca que feinejaven en aigües de la (no reconeguda per Espanya) República Àrab Sahariana Democràtica han sovintejat els últims mesos, mentre des del Front Polisario s'intentava que el govern de Felipe González rectificàs l'actitud diplomàtica envers la RASD. Lluís Salom ha estat recentment en el territori alliberat dels saharrians i fruit d'aquest viatge són les fotografies de membres de l'Exèrcit Popular d'Alliberament davant un dels vaixells espanyols i la següent entrevista amb Brahim Hakim, ministre d'informació de la RASD i membre del Buró Polític del Front Polisario.

—*¿Quines possibilitats creu que tenen d'obtenir la victòria militar?*

—La desproporció entre el nostre exèrcit i l'exèrcit d'ocupació marroquí és evident, tant en mitjans com en el nombre d'efectius, com també ho

era en comparança amb l'exèrcit colonial espanyol. Però nosaltres no parim de la consideració que això siga el punt decisiu en la guerra, com erròniament ho ha fet el Marroc. De la mateixa manera que estem convençuts que una victòria militar definitiva d'un dels exèrcits bel·ligerants sobre l'altre és impossible, no dubtem que la victòria final en aquest conflicte és nostra. La tendència de la guerra al llarg d'aquests deu anys demostra que el costat agressor és el que més ha perdut humanament i materialment. La guerra, la manté només al preu d'un esforç econòmic i financer cada vegada més insostenible, més oneros i ruïnós per al Marroc i amb greus repercussions socials i polítiques dins el poble marroquí.

El constant increment d'homes, material i sou per part del règim de Hassan II no ha pogut pal·liar la demoralització i l'absència de combativitat de les seues tropes, però sí que ha empitjorat la situació política i

econòmica interna de la monarquia.

Pel que fa a nosaltres, el nostre exèrcit ha assolit un considerable nivell tècnic i material; la seua moral, el seu heroisme combatiu i la seua audàcia són cada dia més grans, ja que es tracta d'un poble que lluita per recuperar allò que és seu i no es troba subjecte a altres càlculs que els d'expulsar els invasors, tornar a casa seua i restablir la pròpia llibertat.

—*¿Creu que hi ha la possibilitat d'assolir un acord negociat, per la via política, que permeta la independència total del territori i la població saharrians?*

—Tots els conflictes i les guerres colonials s'han acabat damunt la taula de negociacions. El nostre no és una excepció, més que més quan hi ha un pla de solució pacífica elaborat, aprovat i sostingut per la Comunitat Internacional. Aquest pla de pau està contingut en la resolució AHG 104 de l'Organització per a la Unitat Africana (OUA) i ratificat en la resolució

4050 de l'ONU i pel Moviment de Països No Alineats.

El rebuig de Hassan a aquest pla de pau universal i la seua intransigència a continuar duent a cap la guerra contra la República Sahariana són factors temporals que s'alteraran amb el canvi de certes condicions que les sustenten fins ara, com són el suport de França, Estats Units, Aràbia Saudita i l'Estat espanyol, el manteniment de la situació interna al Marroc o la continuació del règim actual. Aquestes condicions van erosionant-se cada dia més a causa del progressiu augment de l'aïllament internacional del règim marroquí i el desprestigi de la seua aventura sahariana, l'increment del cost de la guerra i la cada volta més llunyana perspectiva d'una victòria del Marroc sobre el poble saharauí.

—A escala internacional, ¿quins estats, des del punt de vista material, presten suport actualment a la RASD?

—La República Saharauí rep suport de molts països, fins i tot de part d'un bon nombre que no la reconeix encara, com ara Àustria i Suècia. Es constata, però, que de l'Espanya oficial el nostre poble no rep sinó traïcions, a més de la seua contribució activa i efectiva a mantenir la guerra que du a terme el Marroc per l'extermini del poble saharauí.

—Entrant en les relacions entre la RASD i l'Estat espanyol, ¿no creu que el Front Polisari va cometre un error privilegiant les seues relacions amb el PSOE a partir de 1977? ¿Perquè no féu cas dels que aleshores ja li digueren que el PSOE, tan bon punt arribàs al govern, les trairia?

—Les nostres relacions amb el PSOE emanen de les nostres relacions d'amistat i solidaritat amb els pobles d'Espanya. Contràriament, l'actitud de l'actual govern socialista respon a altres interessos totalment aliens als pobles d'Espanya i a aquestes relacions.

Creiem que la traïció de l'actual

«En aquesta guerra és impossible una victòria militar.»

equip governant als compromisos i les responsabilitats assumits per l'Estat espanyol amb el poble saharià no responen en absolut amb la voluntat de milions d'espanyols que votaren el PSOE.

—¿Com jutgen vostès l'actitud de l'actual govern de Madrid?

—Moralment és baixa. Des del punt de vista polític, demostra un grau considerable de mediocritat. Es necessita molta subtileza per a fer passar, mitjançant declaracions de suport als drets d'un poble, el fet que es participa obertament i sense restriccions en l'extermini i en la negació d'aquest. Amb aquesta actitud, si guen quines siguen les declaracions, el govern espanyol eixirà perdent en les

seues relacions amb les altres parts del Magrib, que rebutgen la invasió marroquina al Sàhara Occidental i a l'extermini del poble saharauí.

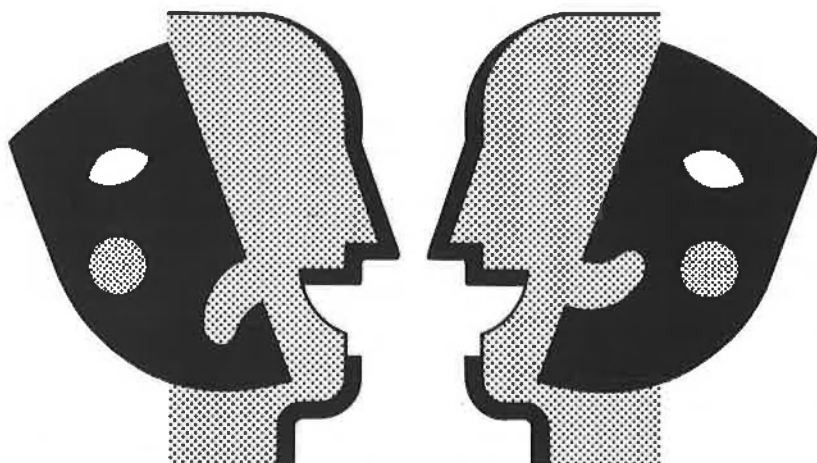
—¿Quina és l'actitud actual del Front en relació als vaixells de pesca de bandera espanyola que fan la seua feina en aigües saharauis?

—No hi ha entre els governs saharauí i espanyol cap acord que legalitze la pesca de les barques espanyoles en les nostres aigües territorials. Pitjor encara, la flota de pesca espanyola s'empara en acords entre Madrid i Rabat, i algunes de les seues barques enarboren pavelló marroquí. Per a nosaltres, aquest fet és inadmissible perquè lesiona la nostra sobirania i la nostra dignitat.

JORNADES DE DEBAT SOBRE TEATRE INFANTIL I JUVENIL A CATALUNYA

Terrassa, 18-19 d'octubre 1986

Informació: **Servei de Promoció Cultural**
Rambla Santa Mònica, 8.
08002 Barcelona - tel. 93/318 50 04

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Si Madrid realment desitja garantir els interessos i la vida dels pescadors, ha de deixar de banda les consideracions de suport al Marroc i a les clàusules de l'Acord Tripartit de Novembre de 1975.

La nostra posició és clara i manifesta. No estem en contra que els pescadors espanyols es beneficien de les nostres costes, ni tan sols no exigim cànons, només que el govern del seu país prengui les mesures legals mínimes per assegurar la faena de la flota i la integritat física dels pescadors.

—*¿Hi ha algun tipus d'acord privat entre la RASD i determinats armadors de vaixells de pesca espanyols? I, si no n'hi ha, ¿estarien vostès disposats a concloure acords d'aquest tipus?*

—El drama dels pescadors espanyols en les nostres costes no ve de nosaltres, sinó de Madrid, que canalitza totes les relacions econòmiques, no sols pesqueres, de Canàries, segons les pautes de l'Acord Tripartit que nega l'existència del poble saharià i envia innocents a una regió en guerra altament perillosa per a les seues vides.

—*Després dels últims incidents, vostès es declararen disposats a atacar militarment qualsevol vaixell de pesca en acció en les seues aigües sense autorització. Això no obstant, des dels atacs als vaixells «Junquito» i «Tagomago» no hi ha hagut cap problema digne de menció. ¿Han canviat vostès la seua política?*

—Estem molt contents que no hi haja hagut d'altres víctimes innocents de la política de Madrid i esperem que no n'hi haurà mai més.

Quant a canvis de política, no n'hi ha hagut. Qualsevol restabliment de relacions amb el govern espanyol s'ha d'emmarcar en un diàleg global i obert entre la RASD i el Front Polisario i l'Estat espanyol. Mentrestant, Madrid coneix molt bé quina és la nostra posició i únicament ell assumeix les responsabilitats del que es pugui esdevenir amb la seua flota en les nostres costes.

—*¿En quin punt estan les seues relacions amb Mauritània?*

—Mauritània s'ha retirat de la guerra, ha denunciat l'Acord de Madrid —del qual fou firmant— i ha subscrit un Tractat de Pau amb la República Sahariana. Des d'aleshores, les nostres relacions amb aquest país veí són normals i els intercanvis de delegacions i punts de vista són periòdics. □